

ПРОТОКОЛ

засідання журі II етапу Всеукраїнського конкурсу-захисту науково-дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України
у 2019/2020 навчальному році
(заочний тур)

2020 р.

Секція: Російська мова

№	ПІБ учасника	НВЗ, клас	Клас	Аргументованість вибору теми дослідження, чіткість постановки проблеми, мети та завдань дослідження	Вміння чітко і ясно викласти свої думки, критично осмислювати використані джерела	Самостійність, оригінальність і доказовість суджень, наявність елементів наукової новизни	Повнота у розкритті теми, глибина аналізу літературних даних	Обґрунтованість поданих висновків, їх відповідність поставленим завданням та меті дослідження	Відповідність вимогам оформлення наукових робіт	Максимальна кількість балів (256)
1.	Губанова Софія Антонівна	Комунальний заклад «Маріупольська загальноосвітня школа I-III ступенів №41 Маріупольської міської ради Донецької області»	9	2,5	4,5	5	3	1,75	2,25	19
2.	Егамбердієва Сабріна Гайратівна	Слов'янський педагогічний лицей Слов'янської міської ради Донецької області	10	2,5	4,5	6	3,5	1,75	2	20,25
3.	Ковтун Емілія Геннадіївна	Бахмутський навчально-виховний комплекс «Загальноосвітня школа I-III ступенів №11 – багатoproфільний лицей» Бахмутської міської ради Донецької області	10	1,25	2,5	2,25	2,5	1,25	1,25	11
4.	Попсуєва Ілона Дмитрівна	Комунальний заклад «Зеленоярська загальноосвітня школа I – III ступенів Никольської районної ради Донецької області»	9	1,75	3,5	5,25	3,5	1,75	1,75	17,5

Голова журі:

Жижченко Л.Б. – кандидат філологічних наук, доцент _____

Члени журі:

Тендітна Н.М. – кандидат філологічних наук, доцент _____

Ледняк Ю.В. – кандидат педагогічних наук, доцент _____

Секретар:

Коваленко Т.О. – заступник директора КПНЗ «ДОМАНУМ» _____

Рецензія
на науково-дослідну роботу
«Засоби фатичних скорочень під час листування підлітків у чаті»,
виконаною **Губановою Софією Антонівною**, ученицею 9 класу
Маріупольської загальноосвітньої школи № 41

Робота Губанової Софії Антонівни. «Засоби фатичних скорочень під час листування підлітків у чаті» присвячена темі, яка на сьогодні є актуальною. З розвитком та поширенням Інтернету спілкування учнів все частіше відбувається у соціальних мережах.

У першому розділі подається тлумачення понять скорочення та абрєвіатури, узагальнюється класифікація, а також досліджуються основні причини появи скорочень в Інтернеті. До визначення окреслених понять залучено академічні видання та теоретичну літературу з означеної теми.

У другому розділі на підставі означених узагальнень здійснено аналіз анкет учнів щодо використання абрєвіатур та скорочень у електронному листуванні підлітків, наведено приклади скорочень, які частіше використовуються у мовленні школярів, указано на специфіку та спосіб утворення скорочень.

Аналіз проведеного анкетування серед учнів виявляє найбільш уживані скорочення, окреслює випадки та комунікативні ситуації, у яких використовуються скорочення та абрєвіатури.

Робота є цікавою для розуміння проблеми спілкування сучасних школярів. Увиразнює значимість дослідження наявність висновків у розділах, що засвідчує компетентність юної дослідниці.

Члени журі:

канд. філол. наук, доц.

Л.Б.Жижченко

канд. філол. наук, доц.

Н.М.Тендітна

канд. пед. наук, доц.

Ю.В.Ледняк

Рецензія

на роботу «Каламбуры как средство создания языковой игры в произведениях М. М. Зощенко» учениці 10 класу Слов'янського педагогічного ліцею філологічного напрямку навчання Слов'янської міської ради Донецької області

Егамбердієвої Сабрини Гайратівни

Актуальність обраного дослідження не викликає сумнівів. Каламбур, як стилістичний прийом часто використовується в комічному та сатиричному контекстах. Та й творчість М. Зощенка завжди викликала інтерес у читача.

Але до роботи є певні зауваження. Так, у меті дослідження заявлено: «вивчити феномен «мовна гра» у сучасній лінгвістиці, описати і покласифікувати каламбури у збірці новел М. Зощенка «Голубая книга». Та поняття «сучасна лінгвістика» і дата виходу збірки М. Зощенка (1934-1935 роки) є дещо несумісними. Тому доцільно було обрати для дослідження творчість іншого письменника.

Варто скоротити й обсяги наукового дослідження (33 сторінки) за рахунок теоретичної частини, зокрема, класифікацій різновидів каламбурів. Варто було б наголосити на них, а для роботи обрати один і детально його охарактеризувати. Також у 2 розділі чимало наведених цитат залишаються без пояснень та уточнень. Тоді як науковий стиль написання вимагає проаналізувати кожен із наведених прикладів.

Окремі зауваження стосуються і оформлення (зокрема списку використаної літератури). Спостерігаються і технічні огріхи. А також під час цитування уривків із творів відсутні покликання на джерела.

Загалом робота С. Г. Егамбердієвої в цілому відповідає вимогам, що висуваються до такого типу робіт, але з деякими зауваженнями.

Рецензент: канд. філ. наук, доцент Тендітна Н. М.

РЕЦЕНЗІЯ

на науково-дослідницьку роботу Ковтун Емілії Геннадіївни
«ВИЗНАЧЕННЯ ІНТЕРТЕКСТУ В СИСТЕМІ МОВНИХ ОДИНИЦЬ»,
подану на участь у Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-
дослідницьких робіт учнів-членів Малої академії наук України у
2019/2020 навч. році

У своєму дослідженні Е. Ковтун звертається до цікавої проблеми, адже лінгвістична інтертекстологія багатьма науковцями розглядається як нова лінгвістична дисципліна.

Актуальність теми дослідження не обґрунтовано. Автор навіть не згадує сучасні дослідження, присвячені питанням інтертекстуальності (Васильчикова Т. Н. Теория интертекста в филологии: основные этапы исторического формирования. *Известия Самарского научного центра Российской академии наук. Социальные, гуманитарные, медико-биологические науки.* Т. 18. № 1 (2). 2016. С. 189 – 196; Гаспаров М. Л. Литературный интертекст и языковой интертекст. *Известия АН. Сер. лит. и яз.* 2002. Т. 61. № 4. С. 3 – 9; Золотухина Е. Н. Категория интертекстуальности в современном русском языке. Автореф. дисс. ... канд. филол. наук: 10.02.01. Киров, 2009. 26 с. (до речі, Є. Н. Золотухіна пропонує визначення мовної інтертекстуальності); Кильдяшов М. А. Теория интертекстуальности (лингвистические аспекты). *Вестник МГУКИ.* 2016. № 6 (68). С. 74 – 79 та ін.).

Неправильно визначено предмет дослідження - «выяснение определения интертекста в системе языковых единиц и его языкового происхождения».

Відсутнє чітке визначення мети й завдань роботи. Не визначені методи дослідження.

Структура роботи є досить чіткою.

У першому розділі – «**Основные положения**» – автор говорить про інтертекстуальність творчості В. Пелевіна, намагається розглянути поняття «міжтекстовий діалог» та «інтертекст», а також пропонує своє визначення інтертекстуальності (наукова цінність даного визначення, на нашу думку, є дуже сумнівною).

Другий, третій і четвертий розділи («Семиотический и лингвистический анализ межтекстового диалога в рассказе В. Пелевина «Ника»», «Образы-символы в рассказе В. Пелевина «Девятый сон Веры Павловны»», «Рассмотрение с помощью межтекстового диалога образа «маленького человека» сквозь призму советской реальности в рассказе В. Пелевина «Вести

из Непала»») присвячено дослідженню вказаних творів. Аналіз є досить поверхневим.

Висновки частково відповідають завданням дослідження.

Список використаної літератури, який є неповним, оформлено зі значними помилками.

У роботі допущено багато помилок різного характеру, наприклад: «Вследствие произошедших в XX веке «лингвистического» и «семиотического» поворотов, тенденции языка, его особенности и в целом наука «лингвистика» претерпели ряд значимых изменений, так как последняя масштабная и влиятельная реформа языка проводилась ещё в XIX веке величайшим русским поэтом и писателем Александром Сергеевичем Пушкиным (1799-1837), а также Иваном Андреевичем Крыловым (1769-1844) и Александром Сергеевичем Грибоедовым (1795-1829), которая заключалась в полном завершении закрепления русского народно-разговорного языка в литературе»; «Не шло речи конкретно о её внешности, большее внимание уделялось характеру главной героини, её повадкам и внутреннему миру, который главный герой тщетно пытается познать»; «Обратимся сперва к роману Набокова, а конкретнее, к его названию. Читатель, ознакомленный с теорией литературы, непременно найдёт в нём нечто знакомое и сильно напоминающее некий троп».

Рецензоване дослідження частково відповідає вимогам, що висуваються до робіт даного типу.

Кандидат педагогічних
наук, доцент

Ледняк Ю. В.

РЕЦЕНЗІЯ

**на науково-дослідницьку роботу Попсуєвої Ілони Дмитрівни
«АНТРОПОНИМИКА: ИЗУЧЕНИЕ СПЕЦИФИКИ ИМЁН В
ОТДЕЛЬНО ВЗЯТОМ УЧЕБНОМ ЗАВЕДЕНИИ», подану на участь у
Всеукраїнському конкурсі-захисті науково-дослідницьких робіт учнів-
членів Малої академії наук України у 2019/2020 навч. році**

У своєму дослідженні І. Попсуєва звертається до цікавої проблеми, адже антропоніми є важливим елементом культури народу.

Проте тему дослідження - «Антропонимика: изучение специфики имён в отдельно взятом учебном заведении» - сформульовано неправильно. Актуальність теми дослідження обґрунтовано недостатньо.

Неправильно визначено предмет дослідження - «антропонимы как единицы современного русского языка» (предмет виявляється ширшим за об'єкт дослідження).

Мету дослідження визначено неправильно, завдання – з певними помилками (наприклад, до завдань роботи віднесено визначення актуальності обраної теми).

Низку помилок допущено при визначенні методів дослідження («2 теоретико - описательный: описание наиболее значимых именованных, составленных на разных временных срезах, которые позволят проследить развитие антропонимической системы» і т. ін.).

Структура роботи є досить чіткою: вступ, два розділи, висновки, список використаної літератури та додатки. У першому розділі – «Антропонимика: ее специфика и особенности» (відзначимо тавтологію в назві – «специфика и особенности») – автор намагається визначити основні питання антропоніміки як розділу мовознавства й характеризує основні періоди російської антропонімії.

Другий розділ – «Специфика имен отдельно взятого учебного заведения» - присвячено вивченню імен учнів і працівників школи села Зелений Яр Нікольського району Донецької області. Розглянуто імена учнів 2002 – 2013 років народження та учителів і працівників школи 1955 – 1987 років народження. Визначено найбільш популярні імена різних років. Наведено результати проведеного опитування «Знаешь ли ты значение своего имени?» та відповіді на питання «Влияет ли значение имени на их характер?». Останній параграф другого розділу присвячено сонорним приголосним у

складі імен. Мета такого вивчення – «посмотреть: может звучащее имя активизировать деятельность носителя, возвысит его в социуме, разбудит чувство собственного достоинства». На нашу думку, доцільність подібної роботи є дуже сумнівною.

Висновки в цілому відповідають завданням дослідження.

Список використаної літератури оформлено зі значними помилками.

У роботі допущено певні помилки різного характеру, наприклад: «Родители хотели дать имена особенные, не такие, как в святцах, чтобы у детей жизнь была лучше, чем у них»; «Антропонимическая система есть результатом влияния многих факторов: социальных, религиозных, историко-культурных, общественных и других»; «То есть, наличие в именах сонорных звуков усиливает их звучание».

Однак у цілому рецензоване дослідження відповідає вимогам, що висуваються до робіт даного типу.

Кандидат педагогічних
наук, доцент

Ледняк Ю. В.